

„Neradostní pre radost“

Suspírium: „Mnohí sa pýtajú: „Kto nám ukáže niečo dobré?“ Hospodin, nech nás osvieti svetlo tvojej tváre! Dal si mi do srdca väčšiu radosť, než majú oni z hojnosti obilia a muštu.“ (Ž 4,7-8) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 265:1-3: verše: „Ach, na hriešnu cestu, ach na hriešnu cestu...“

Vzdych: „Veď Božie kráľovstvo nie je jedenie a pitie, ale spravodlivosť, pokoj a radosť v Duchu Svätom.“ (R 14,17) Amen.

Modlitba:

Náš Pastier, verný Boží Syn! Vrucne Ti ďakujeme, že Ty si pravým zmierením ľudských vín. Svojou láskou ako muž bolesti si nám predstrel to, čo by sme nikdy nevedeli o vlastných previneniach. Stojíme pred Tebou ako ovce rozptýlené, a chceme dnes zakúsiť v spoločenstve Tvojho ľudu, akou zhovievavosťou horíš k nám. Prosíme o väčšiu radosť a o väčší vnútorný pokoj, aby sme uverili Tvojej záchrane. Bez Teba by sme boli stratení, Ty, pokorný a tichý, si nás našiel. Teraz vieme aká vzácnosť, ktorú si zaplatil za naše hriechy. Jedine Ty si nás, hriešnikov, ocenil. Smrť a priepasť si podstúpil pre nás, a preto len Tebe patrí chvála, česť a sláva, lebo naše rany si zahojil. Prosíme, Kráľ večný, prihovor sa k vlastnému stádu, aby sme Ťa stále nasledovali a chválili Tvoje presväté meno. Cesta kríža bola nasadená Hospodinom milujúcim pre vlastné, malé stádočko. Ty, drahý Kriste si sa k biednym dostal bližšie, prosíme, približuj sa dnes skrze Ducha Svätého i k nám, aby sme pocítili dobrú novinu radosti, že len v Tebe prišlo vykúpenie. Amen.

Textus: Evanjelium podľa Lukáša 15,1-2

„Približovali sa k nemu všetci mýtnici a hriešnici, aby ho počúvali. Farizeji a zákonníci však reptali: „Tento prijíma hriešnikov a jedáva s nimi.“

Milí bratia a drahé sestry,

slávnostné kresťanské zhromaždenie v Pánu Ježišovi Kristovi!

Kapitola radosti u evanjelistu Lukáša je pre každého známa. Avšak skutočne? Aké prívetivé podobenstvá obsahujú, avšak skutočná radosť bude naša až vtedy, keď naozaj sa zamyslíme nad sebou a uvedomíme si, Kto je zdrojom radosti ako ovocia Ducha Svätého. Je možné, že Ježiš nepovedal tieto tri podobenstvá tak za sebou, ako ich dôkladne a obsahovo postavil vedľa seba sám evanjelista Lukáš alebo iný zdroj na základe ich podobnosti. Nezhrešil proti historickej vernosti,

pretože vieme, že farizeji a zákonníci dookola mleli neopodstatnené obvinenie proti Ježišovi, že bol v priamom kontakte s hriešnikmi (viď. Lk 5,29-32; Lk. 7, 34.36-50). Dvojité obvinenie: „*prijíma hriešnikov a jedáva s nimi*“, znamená, že Ježiš zaobchádza s hriešnikmi nezodpovedne. Nie sú nadšení a potešení z Ježišovho správania. Tomu by sa mali tešiť, a nad tým sa radovať, že Ježiš ich odmieta, ale prijíma tých, ktorými oni opovrhujú. Kto sú tí hriešnici a ako pristupujú k Ježišovi? Kategória mýtnici a hriešnici je veľmi krehká otázka v Izraeli. Mýtnici slúžili Rímskej ríši. Oni napomáhali vyberaniu daní a tým slúžili mamonu. Ohodnotenie mýtnikov bolo veľmi negatívne, lebo každý od nich čakal viac, a to vzburu proti vrchnosti, a následne pomoc vlastného ľudu. Mali vlastné požiadavky a nároky na nich. Nepokladali ich za spravodlivých a aj oni sami sa veľmi ťažko vysporiadali s otázkou vlastného povolania. Uvedomovali si vlastnú hriešnosť, nebolo treba im to neustále pripomínať, lebo vo svojich modlitbách takto volali k Pánovi: *„Bože, buď milostivý mne hriešnemu.“* (Lk 18,13c) Títo hriešnici mali potrebu približovať sa k Ježišovi. Títo hriešnici mali potrebu počúvať Slovo Pánovo. Vábilo a príťahovalo ich živé a účinné Slovo. Oni boli zatrpknutí. Oni boli zlí a hriešny, ale u Ježiša sa im dostalo prijatia. U Ježiša dostalo to, čo u vlastných spolubratov nenachádzali: pochopenie. Aké jednoduché, keď človek precituje vlastnú vinu. Ako ináč pôsobí živý Kristus tam, kde je vyznanie hriechov. Tu je otvorenosť. Tu sú rany. Tu je skaza. Tu je opravdivý život bez pretvárdy plný s ničomnosťami. Približujú sa, lebo vedia a cítia opovrhnutie. Približujú sa, lebo Ježišova príťažlivá sila je uzdravujúcou mocou, kde je vyznanie hriechov. Ježiš prinavrátí životy, ktoré vyznajú svoje neduhy k Otcovi. On sa raduje a stoluje s nimi. Strávi s nimi aktívny čas, aby ich uzdravoval, upevňoval vo viere, povzbudzoval k nádeji, a obdaril láskou prijímajúcou. Farizeji aj zákonníci sa snažili ľudí pretvoriť na svoj obraz, ale veľmi svojráznym spôsobom. Ježiš to takto kritizuje a komentuje: *„Beda vám,*

zákonníci a farizeji, pokrytci! Obchádzate more i súš, aby ste získali jedného prozelytu, a keď sa ním stane, urobíte z neho syna pekla, dvojnásobne horšieho ako ste sami.“ (Mt 23,15) Bolo nemysliteľné, aby si sadli za jeden stôl s hriešnikmi. Neprijali žiadne spoločenstvo, kým sa neobrátili, a dávali to najavo hmatateľnými znakmi: vonkajším správaním, pôstom a pokáním. Presne opačné bolo správanie Ježiša. On nemal žiadne požiadavky. On nestanovil žiadne výhrady proti nikomu. Ježiš jedol a pil s hriešnikmi. Zbožnosť farizejov založená na zákone, ktorá nemilosrdne presadzuje vlastné žiadosti ako podmienku ľudského prístupu, je neprístupná. Naproti týmto ľudským registrom stojí prostá, ale veľmi cenná láska Ježišova, ktorá nehľadá na to, čo od človeka žiadať, ale na to, čo potrebuje, aby sa skutočne pozbieral a postavil na vlastné nohy. Pozadu nezostal ani výsledok. Príklad Léviho a Zacheja ukazuje, aké hlboké zmeny sa udiali v dušiach a životoch mýtnikov (Lk 5,27-28; Lk 19:1-10). Ale farizeji boli slepcami vlastnej doby. Boli nadšení pre Boha a Jeho zákon. Nový spôsob lásky však nepochopili. Mrmlali a reptali. Sipeli ako husi, dymili ako vojanský komín tepelnej elektrárne. Ježiš sa však nevzdáva ani ich, ale rozpráva podobenstvá, aby pochopili Božiu lásku. Farizeji a zákonníci: Tí, ktorí sa nevedeli radovať. Neradostní pre radosť nebies. Takto sa to nerobí. Takým spôsobom získať a práve takých ľudí, to nemá zmysel. Mýtnici a hriešnici: tým, ktorým sa nevedeli tešiť. Nieкто k Ježišovi i dnes sa približuje, počúva Ho, veľmi dlho je ochotný venovať Mu a Jeho Slovu čas. Je pri Ňom, kráča s Ním, práve preto, lebo je hriešny, potrebuje potešenie, potrebuje to najdôležitejšie, odpustenie hriechov. Úsilie hriešnikov je poznačené ťarchou života, bremenom previnení a záťažou duše. Dnešná radosť človeka, kresťana je v tom, akú slabosť má ten druhý, ako sa previnil. Ako ho môžeme ukameňovať a doživotne mu pripomínať, čo a ako zlé spravil. Dnešná radosť človeka je pochybnosť, či je ten druhý naozaj v Pánovi a s Pánom, či má takú živú vieru ako ten dotýčny. Dnešná radosť nie je tá

skutočná biblická radosť: radosť z obrátenia sa hriešneho. Ako tomu predísť? Neustále počúvať Ježišove podobenstvá a uveriť, že ten Pastier milujúci, Ktorý sa rozhodol vo svojom Synovi, v tento, ktorý stoluje s hriešnikmi, si zamilovať celý svet, nemá iný zámer ani s farizejmi a zákonníkmi dnešnej doby. To, že sa len v nebi radujú z jedného hriešnika, ktorý robí pokánie, to je naša vizitka. Nemôžeme byť skúpi v láske, a naveky prísny s každým, ale potrebujeme tú väčšiu radosť. To, že mi nepoznáme väčšiu radosť nebies, to znamená, že my nepotrebujeme pokánie. Kristus volá na nás: Radujte sa so mnou. Radujte sa, lebo tí, ktorí sa k Nemu skutočne priblížili a uverili Jeho slovu sa spoločne modlia každý deň modlitbu Tomáša Akvinského: *„Daj mi, Pane, bdelé srdce, aby som sa dnes od Teba nevzdialil nerozvážnym myslením. Daj, mi srdce ušľachtilé, aby žiadny zlý cit nedokázal ponížiť. Daj mi, Pane, pevné srdce, ktoré nikdy nezlomia ťažkosti a pohromy. Daj mi srdce nezávislé, slobodné a odvážne, povznesené nad vášne. Daj mi rozum, nech Ťa hľadá, múdrosť, ktorá nájde život podľa Tvojej vôle. Daj mi pravú, pevnú vieru, lásku, a v ktorej sa pretvorím a stanem sa do cela Tvojím.“* Amen.

Modlitba:

Pastieru môj, prosím opatruj svoje malé stádočko, obdar ho vernými správcami a zbav ho svojvoľníkov. Ja bez Teba som nič, pod Tvoju ochranu sa utiekam a Teba vzývam, aby si ma pásol na prerozkošných zelených pastvinách, aby som sa škodných bludov sveta vyvaroval, a obdarovával som sa pastvou slova, pravdou Tvojou, Pane môj. Akokoľvek som sa zablúdil, prosím naprav ma, pastier dobrý, na svojom ramene ma privez späť ako ovcu svoju stratenú, aby ma Slovo Tvoje, Kriste môj, nikdy neopustilo. Nech sa tak stane, čo z viery žiadam a skrze Tvojej zhovievavej lásky očakávam. Zachovaj ma pri Svojom Slove, drahý Ježiš, pre väčšiu radosť nebies. Amen.

Modlitba Pánova

Ofera: „Ľud sa radoval z ich milodarov, lebo z celého srdca ochotne obetovali Hospodinovi.“ (IKr 29,9a)

Požehnanie: „No učeníci boli naplnení radosťou a Duchom Svätým.“ (Sk 13,52) Amen.

Záverečná pieseň: Žalm č. 66:1.8: „Nuž, poďte a v Bohu plesajte...“